

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gaudendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1664

§. II. Qui operibus sui status contentus est, debet etiam molestiis acquiescere, quae in operibus illis exercendis reperiuntur: item illis quae ea opera consequuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

S. II.

Qui operibus sui status contentus est, debet etiam acquiescere molestiis, quæ in operibus illis exercendis reperiuntur: item illis, quæ ea opera consequuntur.

12. **O**peribus igitur quæ status tuus exigit, exercendis tandem acquiescis? nec ad alia, tuis contentus, anhelas? Bene est. Illud ergo iam est consequens, ut de molestiâ quæ operibus statuique tuo intertexta est imo ingenita, posthâc ne conquerare. Certè sic faber, qui munere suo contentus viuit, pelliculæ quæ præcingitur, malleo quantiuis ponderis, carbonum fuligini, ignisque calori acquiescit, neque adeo sartori inuidet quem è regione puluino insidentem videt, acumque suam commodâ tractantem manu. nihil hîc de molestia conquerendum est: innatæ hæ sunt operi; & quidem quæque, suo.
13. Illud iam edixi sæpius, nullum statum esse qui sua non fert commoda & incommoda. parua sint an magna non disputo, sua tamen habet quiuis status; & quidem ita sua & propria, ut sine illis non sit status proprius. Quòd si humili loco sis, multorum indigus, ac propterea incommodè viuas; hoc ipsum scias humilem statum esse, hoc est esse tenuem. Præcellior si tibi sit fortuna & dignitas, multique à tuo nutu pendeant, multi qui operâ tuâ indigeant; multos etiam esse scias sorti tuæ qui inuideant, multos qui te arrodant, multos qui clanculum quasi cuniculis te subuertant, numquam sine vmbra sol, nec dignitas præclara sine inuido. Quid ages? humeros contrahe, & dic quod res est: Hoc est magnum esse. Si publicum geris munus, nulla datur quies, semper clientum vocibus perstrepunt atria. Opulenta si sit familia, magnæ occurrunt de domesticis rebus curæ, plures intentantur de possessionibus lites, noctes trahuntur insomnes, & ubi mensæ assidetur opiparæ, ibi lecto indormitur inquietè & incommodè. Si nobili sis honestoque loco positus, domus illico vicus sit, omnibus peruiâ ut sit necesse est, salutantium & inuisentium clamoribus plena sunt conclauia. Quid verò his salutationibus vltro citroque excipiendis, fingi potest molestius & importunius?

Si opera status admittis, etiâ admittes operi molestias.

Nullus enim status sine molestiâ est.

*Et nullus
eas curat.*

Fateor isthæc omnia : sed quid agas ? si enim hæc statui non annexa modò sunt, verùm etiã ingenita; quid tu te, his vt te eripias, nequidquam torques ? Ita quidem mecum ego rationem ineo. Magnus sum & in dignitate constitutus : bene est. an ergo solus ego inuidorum dentes volo euadere, quod meæ conditionis hæctenus datum est nemini, ne Christo quidem ? Publicis admotus sum muneribus : an ego meum sine vlla molestiã, sine iurgio, sine vllius indignatione, omnium cum applausu volo exequi, quod nemini mortalium in hunc diem contigit, & rursus ne Christo quidem ? Spiritualem religiosamue vitam si instituo ; an ego solus tentationum anxietatumque expers esse desidero, quæ felicitas nondum vlli obtigit, & quod mirum maximè ne Christo quidem ? Matrimonio si adstrictus sum ; quid frustra miraculum illud mihi spondeam, vt incommoda, ex quibus hic status totus quantus est componitur, credam solum me præ omnibus, quotquot sunt fueruntque, mortalibus euasurum ?

14.

*Aut statũ
igitur dese-
re, aut mo-
lestias sta-
tus admi-
to.*

Certè ista tibi si non placeant, statum quem habes depone; de statu murmura, hæc qui secum fert incommoda, non verò de incommodis. si verò statum tibi tuum, prout reipsã est, conuenientissimum esse iudicas ; patere hæc incommoda quæ status tuus fert. Ineptum est potare velle vinum conditum absynthio, illudque iudicare valetudini tuæ conducere, nolle autem vt amarum sit potus; ora contrahere cum bibitur, & de medico conqueri acerba quòd sit potio. Sanè aut poculum manu depone, aut si bibere vis absynthium, amarum pota. Et tu quisquis es, si quæ acida, si quæ amara occurrerint in statu tuo, scias illa statum tuum componere, illique ita indita, vt sine illis esse non possit. itaque iis acquiesce, aut statum muta.

15.

*Tandè et-
iam incõ-
modis qua
molestias
illas conse-
quentur,
contentus
sis.*

Tertiò denique, cum non operibus tantum status tui, sed & iis quæ in opere exercendo reperiuntur molestiis, difficultatibusque acquicuisisti; tum verò necesse est tandem vt iis etiam contentus sis, quæ difficultates illas molestiasque vulgo & ex rei naturã consequuntur. Quæ demum ea sunt inquires ? Dicam, si cursum naturæ spectes, & illa virtute magnã non superetur, naturaliter id fit, vt molestias difficultatesque, quasi naturæ iure, mœrores animi consequantur: melancholiã inquam plene cogitationes, lachrymæ, suspiria, somni peruigiles & graues, languores animi, corporis defectiones, morbi præcuti, & pallida demum

16.

mors.

mors. Hæc sanè satis video euadere omnia, nos non posse. naturæ nostræ è iudicis Dei sententiâ, innata sunt hæc duo, *labor* & quod peius est *dolor*. Certè non nego, cum quis bonorum iacturam fecit, aut res omnes præter opinionem pessimè ceciderunt, cum insignis impasta est iniuria, cum res publicæ pereunt aut priuatæ, cum maritus aut amicus morte abripitur, aliaque cum eueniunt incommoda, naturam id perferentem, sletus cieri, excitari suspiria, neque quidquam per id tempus admittere quod delectet. Illud etiam satis mihi perspectum est, ita nobis conformatum est corpus, ut pluribus morbis sit expositum; quos quidem, dolores vehementissimi sæpe, numquam non mærores animi, corporis languores, dissolutiones membrorum, cordis anxietates, fastidia, mors denique ipsa consequantur.

17. Verùm inquires, hæc si sciebas tam probè, conditionique nostræ dolor, & mentis mæror insertus si sit, cur ab ipso Tractatum horum initio, lætitiæ addiscendæ factus es præco? ecquid promittis, præstati omnino quod non potest? Audi; nec alitercemur, hærentes uti aiunt in æquiuoco. Gaudium promisi, non risum. *nisi tu fortè indicas*, uti bene Seneca, *illum gaudere qui ridet*. mentis animique lætitiæ sum pollicitus, non corporis impetiginem, tu iucunditatem voca. Quis enim sanus exigam, ut flendo rideas & inter lachrymas dissoluaris in cachinnos? stultum est docere velle, quod contra naturam sit status, cui tamen allaborare summa est perfectio. Gaudium hoc quod diuinus Paulus imperat, gaudium sine risu est, quodque amarissimis etiam lachrymis optimè commisceatur. gaudium est quod non in corporis dissolutione consistit, sed in quiete mentis. Hanc autem quopactio medios etiam inter mærores habere possimus, operæ pretium iam erit explicare: hæc enim summa rei est,

§. III.

Traditur modus quo excipiendæ sunt molestiæ & dolores, ut in iis constitutus, iis tamen acquiescas, hoc est, ut in dolore gaudeas.

18. **N**equè verò longè petenda nunc est ea quam promisi gaudendi ars; ex iis quæ dicta sunt, si paululum iis immoremur, *Con tenes eris si assu- das, mols-* emerget